

Arkivsak 200811372-2
Arkivnr. 545
Saksh. Svendsen, Anne Sara

Saksgang	Møtedato
Yrkesopplæringsnemnda	19.01.2009
Opplærings- og helseutvalet	27.01.2009
Fylkesutvalet	18.02.2009

HØYRINGSUTTALE - NOU 2008:18 FAGOPPLÆRING FOR FRAMTIDA (KARLSENUTVALET)

SAMANDRAG

Utvalet for fag- og yrkesopplæring (Karlsen-utvalet) vart oppnemnt i Kongeleg resolusjon 290607. Mandatet var å vurdere korleis fag- og yrkesopplæringa kan vere best mogeleg rusta for å møte utfordringane i framtida. Utvalet gav si innstilling 131008.

Hordaland Fylkeskommune mottok høyringsbrev datert 271008, med høyringsfrist 270109.

Dei fem fylka i utdanningsregion Sør-vest har valgt å samarbeide om ein høyringsuttale. Prosessen har vist at det er semje mellom fylka på dei fleste område, med få unntak. Det vart derfor utarbeidd ein felles uttale, som så det enkelte fylke kompletterer med sine særmerknader. I og med at dette er ein felles produkt er målforma bokmål i høyringsuttalen.

Høyringsbrevet er vedlagt, og Karlsen-utvalet sin rapport Fagopplæring for framtida (NOU 2008:18) er å finne på <http://www.regjeringen.no/nb/dep/kd/dok/hoeringer/hoeringsdok/2008/horing--innstillingen-til-utvalget-for-f.html?id=534091> .

FORSLAG TIL INNSTILLING

Fylkesutvalet støttar vedlagde kommentarar til Karlsen-utvalet.

Paul M. Nilsen

Svein Erik Fjeld

Vedlegg: Høyringsbrev av 27.10.2008

FYLKESRÅDMANNEN, 06.01.2009:

Høringsuttalelse NOU 2008: 18 Fagopplæring for framtida

NOU 2008:18 *Fagopplæring for framtida* peker på viktige utfordringer, og de foreslåtte tiltakene kan bidra til en forbedring på viktige områder. Innstillingen mangler imidlertid et helhetlig perspektiv som ser tiltakene i sammenheng, og som vurderer hvilke konsekvenser de ulike forslagene har.

Manglende beregning av økonomiske og administrative konsekvenser av tiltakene er et svakt punkt i utredningen. All støtte til forslag må gis under forutsetning av at de økonomiske konsekvensene blir utredet og at de blir finansiert.

Utdanningsregion Sør-vest har samarbeidet om høringsuttalelsen, og de fem fylkene Sogn og Fjordane, Hordaland, Rogaland, Vest-Agder og Aust-Agder avgir uttalelser som på de fleste punkter er sammenfallende, men som vil avvike fra hverandre på noen områder. Fordi denne fremstillingen er et felles produkt er bokmål brukt som målform.

Vi mener at det i oppfølgingen av innstillingen må prioriteres følgende tiltak:

- bedre kvalitet i fag- og yrkesopplæringen
- bedre gjennomføring i fag- og yrkesopplæringen
- bedre muligheter til å bygge videre på fag- og svennebrev

Innledningsvis kommenteres hovedsatsingsområdene kort, før vi går over til å kommentere områdene fra høringsbrevet i detalj.

Å utarbeide nasjonale kvalitetsindikatorer på sentrale områder vil være et viktig skritt på veien mot å definere kvalitet i fag- og yrkesopplæringen. Det er selvsagt umulig å måle alle aspekter ved kvalitet, men det utelukker ikke at en kan definere aspekter som kan måles. Vi deler utvalgets oppfatning av at bedre samarbeid mellom skole og bedrift, yrkesretting, lærernes og instruktørens kompetanse, elev- og lærlingvurdering (både underveis- og sluttvurdering) samt læringsmiljø er viktige satsingsområder for å bedre kvaliteten. Vi vil i tillegg nevne forbedring av formidlingssystemet og økt fleksibilitet.

For å bedre gjennomføringen, må både skoler og bedrifter ha som utgangspunkt at de er en del av et helhetlig opplæringsløp. Bedriftene bestemmer selv hvem de vil ansette, og de må være med og ta samfunnsansvar i form av fullføringsansvar for opplæringsløpet. Det er helt nødvendig å lage samarbeidsarenaer og få i stand gode samarbeidsavtaler mellom skole og bedrift.

Vi tror videre at økt fleksibilitet er et kjernepunkt for å bedre gjennomføringen. Det er i dag rom for differensiering både når det gjelder tempo, nivå og organisering, og disse mulighetene burde benyttes i større grad.

Fag- og svennebrev er i seg selv en anerkjent kompetanse. Det er imidlertid behov for bedre muligheter til å bygge videre på et fag- eller svennebrev for å sikre at fagutdanning er en attraktiv karrierevei også for dem som kan tenke seg å ta høyere utdanning. Høgskolene kan i dag ta inn studenter basert på realkompetansevurdering, men vi ser i praksis at høgskolene åpner og lukker seg alt etter hvilken tilgang de har på andre studenter. Dette er en praksis som skaper uforutsigbarhet og som ikke kan fortsette.

Vi mener det er viktig å få på plass y-veien (ordning der fagbrev i relevant fag kvalifiserer til inntak på høgskole) innen alle utdanningsprogram. Det bør også satses mer på fagskoletilbud, og det må tenkes nytt når det gjelder tilbudsstrukturen og rekruttering av elever til fagskolen.

I det følgende kommenteres de konkrete områdene departementet ber om innspill på. Punktene fra høringsbrevet er gjentatt med uthevet skrift før vår kommentar.

1) Bedre gjennomføringen i videregående opplæring

Forsøk med bruk av insentiver i fylkeskommunen for å øke gjennomføringen:

Støtter **ikke** forslaget. Fylkeskommunene har mulighet til å gjøre dette gjennom dagens ressurstilodelingsmodeller, dersom de ønsker det. Det er liten grunn til å tro at mangel på økonomiske insentiver er en viktig årsak til manglende gjennomføring.

Yrkesretting:

I Reform 94 ble det lagt ned mye arbeid med læreplanene for å sikre at de kunne yrkesrettes. Dette har ikke vært like mye vektlagt i Kunnskapsløftet, og vi støtter en gjennomgang av læreplanmålene for å sikre at de egner seg for yrkesretting. Yrkesretting må være i søkelyset i kompetanseutvikling knyttet til Kunnskapsløftet, og en må peke på muligheter som ligger i samarbeid om opplæring i programfag og fellesfag. Men økt yrkesretting må trolig få konsekvenser for sentral eksamen i fellesfag, og det er viktig at dette blir vurdert samtidig. Dersom det forskriftsfestes at en del av sentral eksamen skal ta utgangspunkt i lokalt fastlagt, yrkesrettet lærestoff, vil forskriftsfesting av yrkesretting som sådan være unødvendig.

Vi støtter også forslaget om å utarbeide veiledningsmaterieell, men vi er usikker på hva som skal legges i forpliktende bruk av dette.

Plikt til å tilby plasser til alle søkere til helse og sosialfag:

Støtter **ikke** forslaget. Det må være opp til fylkeskommunen å dimensjonere tilbudet i videregående skole. Problemet i dag er snarere mangel på søkere enn mangel på plasser.

Justering av lærlingtilskuddet:

Støtter **ikke** forslaget. Det er vanskelig å se hvordan en økning av lærlingtilskuddet skal kunne gi bedre gjennomføring. Vi mener at det ikke er på dette området behovet for å sette inn økonomiske ressurser er størst.

Vi støtter **ikke** forslaget om å differensiere tilskuddet etter ulike lærefag og ulike kategorier lærlinger. Det vil medføre alt for mye byråkrati. Vi anbefaler *ett* tilskudd som er uavhengig av alder, og som er basert på hvor mange måneder *opplæring* som skal gis. For å øke gjennomføringsgraden, kunne man vurdere å knytte deler av tilskuddet til fullført opplæring.

Ekstra tilskudd til lærebedrifter som tegner lærekontrakt med elever med spesielle behov:

Det er viktig å ikke få for mange ulike typer tilskuddsordninger. Vi mener at midlene som i dag fordeles sentralt etter søknad, bør fordeles på fylkene etter hvor mange lærlinger de har og disponeres av den enkelte fylkeskommune. Midlene kan gjerne øremerkes formålet.

Alle elever som ikke får læreplass får rett til to års yrkesfaglig opplæring:

Det vil gjøre deltakerne langt bedre rustet til å bestå fag- eller svenneprøven dersom de får et godt og praksisnært opplæringstilbud. Men en slik ordning kan bli kostbar, og den vil kunne by på kapasitetsproblemer for fylkeskommunen dersom den får et visst omfang. Det kan også være en fare at ordningen blir en konkurrent til læreplasser, dersom arbeidsgivere foretrekker at ungdom får opplæringen sin gjennom to år i skole framfor å ta dem inn i bedriftsopplæring. Forslaget må utredes bedre, og en må spesielt vurdere mulige uheldige konsekvenser av en slik ordning.

Dagens rådgiverressurs doubles:

Vi mener det er viktig å øke rådgiverressursen. Hvor stor økningen skal bli, må ses i sammenheng med forslaget om å tilby lærlinger tilgang til rådgivertjenesten, det er viktig å sikre at det blir en reell

økning. Det er et svært positivt tiltak å gi lærlinger tilgang til yrkes- og sosialpedagogisk rådgivningstjeneste. Men tjenesten er allerede under press med økt fokus både på karriereveiledning og på sosialpedagogisk rådgivning. Samtidig er den individuelle retten til rådgivning styrket. Samlet tilsier dette et behov for styrking, også fordi rådgiverressursen har stått stille siden oppretting av stillingene på 1970-tallet.

Vi mener at det bør etableres en arbeidslivskontakt-ressurs på hver skole. Sogn og fjordane har god erfaring med en slik funksjon. Arbeidslivskontaktene koordinerer skolenes samarbeid med lokalt arbeids- og næringsliv, blant annet samarbeid om Prosjekt til fordypning, utplassering, partnerskapsavtaler og lignende.

Opprettelsen av nasjonalt senter for karriereveiledning:

Støtter **ikke** forslaget. Det er viktig med samarbeid og kompetanseutvikling internt, og på tvers av fylkene, men dette bør skje i regi av arbeidsgiver.

Det er flere tiltak som vil bedre gjennomføringen, og som ikke er nevnt i listen i høringsbrevet. Flere av disse punktene er nevnt andre steder i rapporten og høringsbrevet, men vi mener det er viktig å kople dem tettere til gjennomføringsaspektet. Viktige tiltak på dette området må være:

- Å bedre samarbeidet mellom skole og bedriftene, for eksempel ved å sikre at det finnes regelmessige møteplasser.
- Økt fleksibilitet. Fleksibilitet kan gjelde veien som fører fram til fag- eller svennebrev. Lærlingene må kunne stoppe opp underveis, og en må kunne ta høyde for ulike livssituasjoner og ulike forutsetninger som fører til at enkelte kan trenge mer tid eller sikte mot kompetanse på lavere nivå.
Vi vil særlig trekke fram økt bruk av kryssløp (dvs overgang til et annet Vg2 eller Vg3 enn det som er fastlagt ut fra det aktuelle Vg1/Vg2 og likevel få full godskrivning i læretida) som et viktig punkt for å bedre fleksibiliteten. Det bør være opp til lokal skoleeier å definere muligheten for kryssløp.
I tillegg bør det være større grad av fleksibilitet i selve læringsarbeidet, for eksempel gjennom mer vekslning mellom skole og bedrift som læringsarena, og at en kan stokke om på rekkefølgen av fag dersom det vurderes som nødvendig.

Merknad fra Hordaland: Vi er ikke enig i at kryssløp skal defineres lokalt. Uten sentrale føringer vil det oppstå store forskjeller i tolkningen av hva kryssløp er, og hvordan dette blir praktisert i de ulike fylkene.

- Vurdere dagens formidlingssystem. Formidlingen bør avsluttes før sommeren. Søknadsfristen for tilbudet er 1. mars, og det er ikke overraskende at frafallet i overgangen blir stort når formidlingen trekker langt ut på høsten. Læreplasser bør opprettes på våren, lærlinger bør ansettes før sommeren og begynne læretida om høsten. Det bør bare unntaksvis finnes sted lærlinginntak i andre deler av året. Skolene må bruke prosjekt til fordypning aktivt. Der de får dette faget til å fungere, har det en veldig positiv effekt på formidlingen. Det er nødvendig å utvikle indikatorer for å kunne følge med på formidlingen.

Merknad fra Hordaland: Vi er uenig i å styre lærlinginntaket slik at dette kun skal skje om sommeren. Konsekvensene for bedrifter, fleksibilitet og prøveavvikling må vurderes.

- Nasjonale kvalitetsindikatorer og verktøy for oppfølging – fylkeskommunene må få bedre kunnskap om hva som er tilstanden i fagopplæringen, må kunne sammenligne seg selv med andre fylker og de må bli målt på kvalitetsindikatorene.
- Å formalisere samarbeidet med grunnskolen, slik at en både kan fange opp de elevene som ikke søker videregående opplæring, de som søker, men takker nei til tilbud, og de elevene som

søker, men som har resultater som tilsier at de vil være i faresonen for å slutte i videregående opplæring.

2) Utbygging av fagskoleutdanning som karrierevei for fagarbeidere

Vi støtter økt satsing på fagskoleutdanningen, og at mest mulig av opplæringen skal gis offentlig finansiering. Det vil i satsingen på fagskoleutdanning være nødvendig å vurdere om det er andre områder enn de tradisjonelt tekniske og maritime som har behov for utbygging. Helsedirektoratet har utarbeidet læreplaner som nå er godkjente som fagskoletilbud. Dette er en modell som kunne videreutvikles. Vi vil spesielt nevne barne- og ungdomsarbeiderfaget som et område med behov for fagskoletilbud.

Fullført fagskole bør gi avkorting i forhold til relevante universitets- og høyskolestudier, og er en tredje vei inn i dette systemet i tillegg til y-veien og generell studiekompetanse.

3) Tiltak for bedre overganger fra fag- og yrkesopplæringen til fagskoleutdanning og høyere utdanning

Det blir feil å snakke om overganger mellom to separate utdanninger der den ene er avsluttet. Overganger har en mellom utdanninger som henger sammen, som overgangen fra Vg1 til Vg2. Vi gjør oppmerksom på dette, fordi vi synes det er viktig å poengtere at fagarbeiderutdanning på videregående nivå er en selvstendig utdanning. Det vi snakker om her, er videreutdanningsmuligheter etter avsluttet fag- og yrkesopplæring.

Utbygging av y-veien til flere fagområder:

Vi mener at det er av avgjørende betydning å bygge ut y-veien til flere fagområder, helst bør y-veien være en mulighet innenfor alle de yrkesfaglige utdanningsprogrammene.

Sette ned aldersgrensen for realkompetansevurdering for opptak til høyere utdanning:

Støtter forslaget. Dette er et alternativ til y-veien. Det er opp til de høyere utdanningsinstitusjonene å foreta realkompetansevurderingen, og siden den foretas på grunnlag av kompetanse, er det ikke nødvendig å ha en aldersgrense på 25 år.

Alle som har fullført videregående er generelt studieforbereidte uavhengig av studieprogram:

Vi støtter **ikke** forslaget. Dersom alle er generelt studieforbereid, vil det ikke være behov for verken å videreutvikle y-veien eller fagskoletilbudet.

Merknad fra Hordaland: Prinsippet er svært interessant, men det må utredes nærmere.

Rett til å ta kurs i fellesfag etter oppnådd fagbrev:

Forslaget støttes.

4) Tiltak for å få flere voksne med yrkeskompetanse

Motivasjonsordninger:

Vi støtter utvikling av en nasjonal strategi for oppfølging av voksnes lovfestede rettigheter til opplæring. Å utforme ordninger der tillitsvalgte i bedrifter har ansvar for motivering og tilrettelegging av opplæring for de ansatte kan være fornuftig. I mange bedrifter har fagforeningene en rolle her allerede.

Mye av det organisatoriske arbeidet for å sikre informasjon og veiledning til voksne er gjort i forbindelse med opprettelsen av karrieresentrene. utfordringen er at de ikke kan tilby opplæring, det må være konsistens mellom motivering og opplæringstilbud.

Ordninger for finansiering av livsopphold for voksne:

Vi støtter en gjennomgang av stønadsordningene for voksne. Også mange med ungdomsrett må være innstilt på å ta opp studielån for å gjennomføre videregående opplæring, men det kan være gode grunner for å øke stipendandelen for voksne med forsørgeransvar. Finansiering av livsopphold for voksne lærlinger må ses i denne sammenheng. Lærlinglønn der den voksne får en fagarbeiderlønn over to år vil være utilstrekkelig for mange med forsørgeransvar.

Nasjonale prinsipper for realkompetansevurdering av voksne som ønsker å ta videregående opplæring:

Støtter forslaget. Det vil være viktig for ordningens legitimitet at resultatene av realkompetansevurderingen kan anvendes i alle fylker.

5) Tiltak for å bedre kvaliteten i fag- og yrkesopplæringen

Utvalgets prioritering av innsatsområder og videreutvikling av et nasjonalt kvalitetsvurderingssystem:

Det vil være svært viktig å innføre nasjonale kvalitetsindikatorer i fag- og yrkesopplæringen. Kvalitetsvurderingssystemet må innrettes på en måte som forbedrer gjennomføringen.

De fem satsingsområdene samarbeid mellom skole og bedrift, yrkesretting, lærernes og instruktørens kompetanse, elev- og lærlingvurdering samt læringsmiljø er viktige satsingsområder for å bedre kvaliteten. Formidling og fleksibilitet burde kanskje vært med i tillegg.

For å øke samarbeidet mellom skole og bedrift, bør det innføres forpliktende retningslinjer for hvordan samarbeidet skal foregå. Prosjekt til fordypning er et svært viktig virkemiddel, og mye løser seg, også med tanke på formidling, dersom man får til faget Prosjekt til fordypning. Et mer radikalt forslag kunne være å la de videregående skolene overta hele ansvaret for formidlingen.

Merknad fra Hordaland: Konsekvensene av forslaget om at skolene får ansvaret for formidlingen må i tilfelle utredes.

Økt bruk av tilsyn som grunnlag for kvalitetssikring av fag- og yrkesopplæringen:

Det må utvikles en modell for tilsyn som er hensiktsmessig for formålet. Det er behov for en generell gjennomgang av tilsynsordningen.

6) Lærere og instruktører i fag- og yrkesopplæringen

Det er vanskelig å se hvordan de skisserte forslagene skal gi bedre rekruttering av yrkesfaglærere. Mange fylkeskommuner har slitt med å rekruttere lærere den siste tiden. Det er ikke sikkert at mer akademisk rettede tilbud er det som skal til for å rekruttere dyktige fagarbeidere inn i skolen.

Opprettelse av bachelor- og masterstudier for yrkesfaglærere i alle utdannings-program:

Det er bra at det utvikles tilbud, men de må utvikles på en måte som sikrer at de får studenter. Tilbud bør utarbeides i nært samarbeid med fylkeskommunene, og ses i sammenheng med forvaltningsreformen og fagskoleutbyggingen.

Tydligere ansvar for fylkeskommunen for å tilby etterutdanning og lærernes plikt til å delta:

Støtter **ikke** forslaget. Vi mener dette er godt ivaretatt gjennom Opplæringslovens §10-8.

Kravene til veilederkompetanse hos instruktørene styrkes:

Støtter forslaget.

Stipendordninger og lønnskompensasjonsordninger:

Utdanningsfinansiering er statens ansvar. Andre, og mer spesielle, kompetansehevingstiltak avtales gjennom tarifforhandlinger.

Hospiteringsordninger mellom skole og arbeidsliv:

Støtter forslaget. Det må lages beskrivelser for hvordan det skal gjøres, og det må ses i sammenheng med punktet om bedre samarbeid mellom skole og arbeidsliv.

7) Mer forskning og dokumentasjon på fag- og yrkesopplæringen

Vi støtter forslaget om å øke forskningsinnsatsen og å etablere ett eller flere forskningssentre for forskning på fag- og yrkesopplæringen.

8) Mer internasjonalisering

Styrke den norske deltakelsen i internasjonale undersøkelser og internasjonalt samarbeid:

Støtter forslaget.

Etablering av tilskuddsordninger for hospiteringer i utlandet for elever og lærlinger, lærere og instruktører:

De eksisterende tilskuddsordningene for hospitering er for byråkratiske. Det bør arbeides med å forenkle prosessen for deltakelse, fordi formalitetene for søknadene er alt for kompliserte. Vi støtter forslaget om å etablere tilskuddsordninger for hospiteringer i utlandet for elever, lærlinger, lærere og instruktører. Hospiteringen bør ikke begrenses til EU. Det må tas høyde for at lån- og stipendordninger kan benyttes også i forbindelse med hospitering.

SÆRUTSKRIFT

Arkivsak 200811372
Arkivnr. 545
Sakshandsamar Svendsen, Anne Sara

Saksgang	Møtedato	Saknr.
Yrkesopplæringsnemnda	19.01.09	1/09
Opplærings- og helseutvalet	27.01.09	2/09
Fylkesutvalet	18.02.09	29/09

HØYRINGSUTTALE - NOU 2008:18 FAGOPPLÆRING FOR FRAMTIDA

Yrkesopplæringsnemnda 19.01.09

Svein Hatlem/Vigdis Ravnøy sette fram slikt forslag på vegne av NHO/LO:

Høringsuttalelse: Yrkesopplæringsnemnda i Hordaland 19. januar 2009.
NOU 2008:18 Fagopplæring for framtida

Generelt om utredningen

Yrkesopplæringsnemnda i Hordaland er tilfreds med at det foreligger en grundig gjennomgang av norsk fag- og yrkesopplæring.

Etter at Reform 94 har virket i snart 15 år er det svært viktig å gjøre opp status og peke framover.

Utredningen er derfor både en viktig milepelsmarkering og gir samtidig et godt grunnlag for tiltak for å heve kvaliteten og volumet på norsk fag- og yrkesopplæring. Utredningen inneholder en rekke forslag til forbedringer av dagens system. Mange av disse forslag kan gjennomføres innenfor dages økonomiske rammer mens andre krever ekstra finansiering.

Dyktige fagarbeidere er helt avgjørende for verdiskaping i Norge og vil fortsatt være det. Det er derfor av stor betydning at vi sørger for at denne delen av opplæringssystemet holder et faglig høyt internasjonalt nivå, og at den oppleves som en attraktiv opplæringsvei for norsk ungdom og innfrir forventningene til de som velger denne utdanningsveien.

Norsk fag- og yrkesopplæring er tuftet på et partssamarbeid og vil bare kunne driftes og utvikles gjennom en videreføring og styrking av dette samarbeidet.

Norske virksomheter har påtatt seg et betydelig opplæringsansvar, som sikrer en fag- og yrkesopplæring med høy kvalitet. Yrkesopplæringsnemnda mener at et slikt partsbasert system med en stor del av opplæringen lagt til virksomheten, er et konkurransefortrinn. En av forutsetningene for at vi har lyktes med å få et så høyt volum i norsk fagopplæring, er at de merutgiftene som påføres virksomhetene for å ta et opplæringsansvar er kompensert gjennom en egen tilskuddordning.

Forutsetningene for å utvikle gode samarbeidsrelasjoner og gjennom det, sikre konkurransedyktig opplæring på alle nivåer, ligger hos bedriftene. Vi har sett en utvikling der presset på bedriftene om å stille opp for utdanningssystemet stadig øker.

Tilskuddsatsen til lærebedriftene

I denne situasjonen er det av avgjørende betydning for det videre arbeidet at tilskuddsatsen til lærebedriftene justeres. I forbindelse med tariffoppgjøret i 2008 skrev LO og NHO den 24. juni 2008 et eget brev til Kunnskapsdepartementet om denne saken:

”LO og NHO konstaterer at det gjennom årene er blitt utviklet et betydelig etterslep for tilskuddet til lærebedriftene når man legger forutsetningene for Reform '94 til grunn. Kunnskapsløftet innføres nå for fullt, også i videregående opplæring. En konsekvens av Kunnskapsløftet er at belastningen på lærebedriftene vil bli større. De nye fagene programfag til valg (PTV) i ungdomsskolen og Prosjekt til fordypning (PTF) i videregående, vil føre til dette. Begge forutsetter medvirkning fra arbeidslivet. Det er grunn til å anta at lærebedriftene vil utgjøre kjernen blant bedriftene som engasjerer seg her. ”

De mulige konsekvensene av finanskrisen vi nå ser og som direkte vil påvirke fag- og yrkesopplæringen, må innarbeides i den videre oppfølgingen. Det er en overhengende fare for at nedkonjunkturen vil få effekt for antall læreplasser, både for de som er inntatt i lære og for nye læreplasser høsten 2009. I denne situasjonen er en justering av tilskuddet et av flere tiltak som må settes inn for å motvirke en slik utvikling.

Det er behov for å rette opp et etterslep i tilskuddet til lærebedriftene. Etter utvalgets beregninger er tilskuddet til lærebedrifter i dag om lag 25000 kroner under gjennomsnittlig driftsutgift for elever i yrkesfaglige utdanningsprogrammer. Yrkesopplæringsnemnda er imidlertid forslaget om å differensiere tilskuddet etter ulike lærefag og ulike kategorier lærlinger. Det vil etter vårt syn være vanskelig å etablere tilstrekkelige klare og rettferdige kriterier for en slik differansiering. Vi frykter at dette vil føre til et omfattende byråkrati og bruk av store ressurser på oppgaver som ikke påvirker kvaliteten på opplæringen. Vi er heller ikke enig i fylkesrådmannens forslag om vurdere å knytte deler av tilskuddet til fullført opplæring.

Tilsvarende justering må også gjøres i tilskuddet til bedrifter som tar inn voksne lærlinger, dvs lærlinger uten rett etter opplæringsloven. Tilskuddet for voksenlærlinger er avledet av tilskuddet for rettighetslærlingene ved at beløpet, som totalt sett er det samme, fordeles over inntil fire år. Uten en tilsvarende justering vil dette forholdet forrykkes.

Utvidede oppgaver for virksomhetene

Gjennom andre skolereformer i de senere årene har norsk arbeidsliv påtatt seg stadig mer ansvar for elever og studenter gjennom hele opplæringsløpet. Partene i arbeidslivet har sett dette som nødvendig for å bidra til å forenkle gjennomføringen av reformer og tiltak som involverer norske virksomheter. Det siste eksemplet er innføringen av Kunnskapsløftet.

Ved at den grunnleggende opplæringen gjennom sammenslåing av fag og utdanningsprogrammer gjøres stadig mer generell, må bedriftene påta seg en økt andel av den spesialiserte delen av opplæringen. Selv for store bedrifter kan dette være vanskelig. For de mindre bedriftene, som utgjør flertallet, blir det umulig å løse oppgaven uten hjelp fra andre.

Her gjøres det en stor innsats fra opplæringskontorene ved å organisere og til dels forestå opplæringen som er nødvendig. Dette kommer i tillegg til andre oppgaver som opplæringskontorene er blitt pålagt gjennom de senere årene. Undersøkelser foretatt av NHO viser at mange opplæringskontorer utfører oppgaver som egentlig tilkommer fylkeskommunen å utføre. Det dreier seg om alt fra ren rekruttering av lærlinger og lærebedrifter til oppfølgings- og informasjonsarbeid som blir utført av opplæringskontoret på fylkeskommunens vegne.

Også på bransjenivå gjøres det en innsats på dette området. Flere av bransjene med landsdekkende representasjon organiserer egne kurs for lærlingene for å dekke ”hullene” etter de to første årene i videregående opplæring.

Det er bekymringsfullt at de økede oppgavene ser ut til å ha som konsekvens at deler av tilskuddet til lærebedriftene styres mot andre oppgaver enn det som direkte påvirker kvaliteten på tilbudet til den enkelte lærling. NHO mener det er grunn til å se spesielt på denne situasjonen og vil komme tilbake til dette når vi har mer kunnskap om arbeidsbelastningen for bedriftene.

Kvalitet i fag- og yrkesopplæringen

Yrkesopplæringsnemnda i Hordaland støtter utvalgets sterke understreking av behovet for å drive kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i alle ledd. Dette omfatter også systemer for å sammenlikne oss med andre. Vi støtter også initiativer som gir bedre grunnlag for "benchmarking" og internasjonale sammenlikninger.

I arbeidet med å sikre en høy nasjonal kvalitet på fag- og yrkesopplæringen vil vi særlig prioritere følgende punkter:

Frafall/gjennomføring

Statistikk fra SSB viser at det er stor forskjell på gjennomføring av videregående opplæring mellom de som velger yrkesfaglige utdanningsprogram og de som velger allmennfaglige utdanningsprogram. Av elever som startet et grunnkurs i 2002, var det 7 % av elevene ved allmennfaglige utdanningsprogram som sluttet underveis, mens for yrkesfaglige utdanningsprogram er tallet 27 %. Innenfor de yrkesfaglige utdanningsprogrammene er variasjonene store; andelen som slutter underveis går fra 6 % til 37 % avhengig av utdanningsprogram.

Vi vil særlig fremheve behovet for bedre og mer presis kunnskap om frafall og årsakene til frafallet. Frafall eller bortvalg er et svært sammensatt problem som antakelig krever et knippe av forskjellige tiltak innrettet mot ulike grupper. Det må sørges for et sikrere statistisk materiale og et bedre forskningsmessig belegg for de tiltak som iverksettes.

Det er også viktig at fylkeskommunene samarbeider om tilbud til elever/lærlinger (gjestelevsspørsmålet).

Tidlig innsats er i flere forskningsrapporter og utredninger fremhevet som viktig for å komme fenomenet frafall til livs. Karakterer og vurderinger fra ungdomstrinnet ser ut til å kunne forklare svært mye av slike tall som er referert ovenfor. Det er derfor viktig at det settes inn tiltak som sikrer en bedre oppfølging, både på barne- og ungdomstrinnet. Utdanningsvalg er et av tiltakene under Kunnskapsløftet som er viktig. Styrket karriererådgivning er også et viktig ledd i oppfølgingen av den enkelte.

Det foreligger vedtak som kan iverksettes eller forsterkes umiddelbart. Kunnskapsløftet må brukes strategisk for å sikre en mer praksisnær skole og karriereveiledningen og rådgivningen må ytterligere styrkes.

Yrkesopplæringsnemnda mener det også er grunnlag for å si at det er et generelt behov for å få ungdom raskere ut i arbeidslivet. Et av de viktigste tiltakene som må iverksettes straks er derfor krav til skoleeiere om å legge til rette for at hele repertoaret av modeller som ligge inne i Reform '94 blir benyttet. Mye tyder på at det er økonomiske forhold knyttet til merarbeid med andre modeller som avholder skoleeier fra å benytte de mulighetene som allerede finnes. Vi har stor fleksibilitet i dagens ordning, vedtatt av Stortinget. Nytt regelverk er ikke nødvendig.

Praksisbrevordningen

Denne ordningen er også behandlet politisk og er en del av den fleksibiliteten i systemet som er beskrevet ovenfor. Den kan iverksettes på bred basis med små tilpasninger av lov- og forskrifter. Så langt vi kan se nå, virker det som ordningen oppnår gode resultater. Forskning viser at omkring 20 % av ungdomsgruppen ikke vil klare å ta fullt fagbrev, eller å klare det innenfor normert tid. For å øke gjennomføringen, er det derfor behov for standardiserte alternative opplæringsløp, slik praksisbrevordningen er tenkt å være.

For elever som med fordel bør ha en større andel av opplæringen i bedrift, finnes det oftest ikke standardiserte og tilpassede tilbud for å dekke teoriundervisningen. Det ytes heller ikke tilskudd utover normert læretid. Tilbud om fast "lærlingskoleordning" kan også være et godt alternativ for voksne som vil fullføre et fagbrev eller omskolere seg. Dette vil også kunne passe for innvandrere.

Yrkesopplæringsnemnda fremhever forsøket med TAF ordningen for elever som bør få en større del av opplæringen i bedrift som svært positivt.

Gjennomgående dokumentasjonsordning

Utviklingen i samfunnet generelt og arbeidslivet spesielt stiller økende krav til dokumentasjon av kompetanse for den enkelte arbeidstaker. I flere bransjer er fag- eller svennebrev ikke lenger tilstrekkelig dokumentasjon for å kunne arbeide selvstendig i faget.

Offentlige myndigheter og kunder (for eksempel innen oljebransjen, flybransjen, elektrobransjen) stiller stadig strengere krav til dokumentasjon av opplæring i tillegg til fag- eller svennebrev. For å få arbeidsoppdrag og kontrakter må virksomhetene derfor i økende grad dokumentere opplæringen den enkelte ansatte har fått.

Yrkesopplæringsnemnda understreker behovet for en gjennomgående, forskriftsfestet dokumentasjonsordning som dekker hele utdanningsløpet. Vi vil også fremheve at det allerede gjøres mye godt arbeid på dette området, men det skjer ukoordinert og uten klare nasjonale føringer eller standarder. Arbeidet må løftes opp på nasjonalt plan og standarder må utarbeides for at en dokumentasjonsordning skal kunne fungere etter forutsetningene.

For å unngå at vi ender opp med et dokumentasjonsregime som blir så omfattende at det skremmer bedriftene fra å ta inn lærlinger, må en dokumentasjonsordning utvikles i tett dialog med representanter for de ulike fagene (de faglige rådene).

Yrkesretting

Yrkesopplæringsnemnda er enig i definisjonen Karlsenutvalget har lagt til grunn for sine vurderinger og tiltak. Det foreligger et stort behov for å bringe både teori og fagstoff nærmere den praktiske yrkesutøvelsen. Det vil kreve et omfattende arbeid å foreta en slik yrkesretting i samsvar med utvalgets forslag. Partenes ansvarlige for de respektive fag og programmer ønsker å bidra til at dette arbeidet kan gjennomføres så snart som mulig.

Vi vil i denne sammenheng også understreke betydningen av samarbeid skole/næringsliv som en viktig forutsetning for en vellykket yrkesretting av fellesfagene. Det er viktig at fellesfaglærere blir kjent med lærefagenes utøvelse i bedrift. Vi mener videre det ville være fornuftig at hospiteringsordninger for lærere kan utvikles til også å omfatte lærere som underviser i fellesfagene.

Det er viktig for oss at yrkesretting ikke fører til lavere teorikrav i fagene. Yrkesretting er viktig for elevenes motivasjon gjennom at det gir en klarere forbindelse til deres fremtidige yrkesutøvelse og vil virke mer relevant for deres fag. I denne sammenheng understrekes at yrkesrettingen må skje uten svekking av kvaliteten på fagene eller i teorinivået.

Yrkesopplæringsnemnda støtter Karlsen-utvalgets forslag om yrkesretting av fellesfagene i yrkesfaglige utdanningsprogram. Vi er enige i at forskriften til opplæringsloven bør stille krav om dette og at fylkeskommunen må ha plikt til å legge til rette for yrkesretting. Muligheter for etter- og videreutdanning er et viktig tiltak for å sikre at dette lar seg gjennomføre. Hensikten er både at lærere som underviser i fellesfag og programfag skal kunne ta fagdidaktiske kurs i yrkesretting, men også at yrkesfaglærere som kan yrkesdidaktikk skal kunne ta fordypning i fellesfag og få mulighet for å kunne undervise på det området.

Yrkesretting av fellesfagene vil virke motiverende og gjøre undervisningen mer interessant for elevene. Mange av elevene synes teorien de gjennomgår på skolen er tung og lite relevant. Ved at fellesfagene blir yrkesrettet, vil fagene få ny mening for mange. Det er viktig at lærere som underviser i fellesfag og programfag blir kurset i yrkesretting, og at de får eksempler fra arbeidslivet som kan benyttes i undervisningen. Det må dessuten utarbeides forpliktende rettleidninger for yrkesretting.

Yrkesopplæringsnemnda viser også til utvalgets anbefaling av at metodikken med Ungdomsbedrift med hell kan benyttes i yrkesrettingen.

Utstyrssituasjonen i videregående skoler

Yrkesopplæringsnemnda støtter forslaget om at fylkeskommunene skal utarbeide oversikt over utstyrssituasjonen ved yrkesutdanningen i sitt fylke. Mange videregående skoler sliter med mangelfullt og utdatert utstyr. Praktisk opplæring betinger tilstrekkelig tilgang på verkstedplass og utstyr i skolene. Lærere som ønsker å gi sine elever en mest mulig praktisk innlæring blir ofte henvist til vanlig klasseromsundervisning grunnet for lite kapasitet på skolens verksteder. Dette går ut over opplæringen, som ikke blir tidsmessig. Det vil være nødvendig å sette av midler til oppdatering av skolenes utstyr. Særlig i den nedkonjunkturen vi nå opplever, vil dette være viktig. En slik oppjustering av utstyrssituasjonen må ses i sammenheng med de krisepakkeforslagene som gjelder generell opprusting av undervisningsbygg.

Rådgiving og karriereveiledning

Partene i arbeidslivet har i en årrekke påpekt den svake stillingen rådgiving og karriereveiledning har hatt i Norge sammenlignet med andre land.

Først etter at forskningsprosjekter har dokumentert det store frafallet i videregående opplæring, ser det ut som at arbeidsfeltet er blitt tatt alvorlig.

Yrkesopplæringsnemnda er tilfreds med at Hordaland Fylkeskommune har bidratt til etableringen av Senter for Yrkesretteleing i Hordaland.

Ettersom det er etablert 12 regionale yrkesveiledningssentre med ulik organisering og funksjon, støtter Yrkesopplæringsnemnda utvalgets forslag om å etablere et nasjonalt senter for yrkesveiledning.

Kunnskapsloftets innføring av fagene utdanningsvalg i ungdomsskolen og prosjekt til fordyping i videregående opplæring gir god anledning til å utvikle fagområdet til beste for elever og samfunn.

En eventuell rett til et ekstra år for påbyggingskurs i fellesfagene for elever som har fullført et yrkesfaglig utdanningsprogram, vil utvide rådgiverne og karriereveiledernes arbeidsområde.

Det kreves en massiv kompetanseoppbygging hos eksisterende og fremtidige rådgivere og karriereveiledere for å lykkes i arbeidet med rådgiving og karriereveiledning. NHO går inn for

- nasjonale kompetansekrav for utdannings- og yrkesrådgivere utvikles og knyttes opp mot forskrifter og mål for arbeidet
- opprettelse av nasjonalt senter for karriereveiledning for å styrke faglig tyngde og status
- nødvendig ressurstilførsel for iverksetting av nasjonale tiltak
- at tiltakene også må omfatte lærlinger i kontraktstiden

Lærere og instruktørers kompetanse

Lærere og instruktørers faglige og didaktiske kompetanse er avgjørende for kvaliteten i fagopplæringen og for elever og lærlingers læringsutbytte. Det må derfor etableres permanente ordninger som sikrer vedlikehold og utvikling av slik kompetanse, og hvor yrkesfaglærere er forpliktet til å delta.

Fylkeskommunens ansvar for å utvikle og tilby relevant etterutdanning i et tilstrekkelig omfang også for instruktører og prøvenemnder må understrekes. For å sikre instruktørenes og prøvenemndenes deltakelse i kompetansehevingstiltak på sentrale områder som læreplanforståelse, veiledning og en læringsfremmende vurderingspraksis, må det komme på plass en ordning for kompensasjon for tapt arbeidsfortjeneste.

For bransjer med landsdekkende representasjon kan bransjen eventuelt selv gjennomføre kompetansehevingstiltakene for lærere/instruktører og prøvenemnd.

Yrkesopplæringsnemnda konstaterer at Hordaland Fylkeskommune er godt i gang med opplæringstiltak for instruktører i lærebedriften eog for prøvenemndsmedlemmer. Tilbakemeldingene fra deltakerne er også positive til tiltakene.

Overgangen mellom utdanningsnivåer

Yrkesopplæringsnemnda er tilfreds med at utvalget foreslår konkrete tiltak for å lette overgangen mellom utdanningsnivåer. Det er gledelig at det nå tas ytterligere skritt for å skape karriereveier for faglærte, ikke bare mot fagskole, men også direkte til høyskole/universitet. Y-veien er et resultat av en slik fremtidsrettet politikk.

Studieforberedt

Yrkesopplæringsnemnda er opptatt av at vi må finne flere veier til målet med hensyn til opptak til høyere utdanning. Samfunnet har behov for at flere tar høyere utdanning og vi trenger også en mer heterogen studentmasse.

I dag tvinges elevene til å ta et valg mellom å fullføre sin yrkesutdanning, eller å ta påbygging for å kunne studere etter Vg2. I og med at retten til videregående opplæring omfatter bare tre års opplæring, har ikke elevene lenger rett til å ta påbygging etter fullført yrkeskompetanse. De er dermed ”utestengt” fra høyere utdanning. Vi tror at det er mange som velger å ta påbygging i stedet for å fullføre yrkesopplæringen, fordi de ikke vil miste muligheten til å studere. Frafallet blant de som avslutter yrkesutdanningen og tar påbygging, er på 50 %.

Vi mener det er viktig at alle som fullfører videregående opplæring får mulighet til å studere, gjennom at retten til videregående opplæring utvides til fire år. Dermed vil alle ha mulighet til å ta påbygning etter å ha oppnådd yrkeskompetanse.

I denne forbindelse vil vi også minne om Teknisk-allmennfag (TAF- ordningen) som formelt sett er å anse som en forsøksordning. Kunnskapsdepartementet må sammen med partene finne løsninger for å gjøre TAF- veien til en fast ordning og formell del av utdanningssystemet. Vi mener at flere alternative veier gjennom utdanningssystemet er bra både for den enkelte og for arbeidslivet, gir en mer tilpasset opplæring og fanger opp ulike elevgrupper. Yrkesopplæringsnemnda mener TAF- veien er et viktig tilbud til ungdom som både ønsker fagbrev gjennom opplæring i bedrift og spesiell studiekompetanse.

Overgang til fagskole og annen høyere utdanning

Fagskoleutdanningen er en lite påaktet del av det norske utdanningssystemet. Det er derfor med rette at Karlsen-utvalget peker på at fagskoleutdanningen er et viktig videreutdanningstilbud både for ungdom og voksne som har fullført fag- og yrkesopplæring fra videregående opplæring. Utvalget viser til utfordringer knyttet til manglende synlighet, statistikk og finansiering. Yrkesopplæringsnemnda støtter derfor de foreslåtte tiltakene for å innhente aktuell statistikk og etablere et eget nasjonalt råd for fagskoleutdanningen.

Utvalget foreslår at ”fagskoletilbud som er en spesialisering som bygger på et fag- eller svennebrev, som hovedregel skal gis offentlig finansiering. Yrkesopplæringsnemnda mener at all NOKUT- godkjent fagskoleutdanning bør gis offentlig finansiering.

Yrkesopplæringsnemnda har vanskelig for å se det rimelige i at bare en mindre del av fagskoletilbudene skal finansieres av det offentlige. All godkjent fagskoleutdanning bør være sikret en basisfinansiering. Utdanning som tilfredsstiller særskilte samfunnsmessige behov kan få en tilleggsfinansiering slik at de to til sammen gir en fullfinansiering, slik intensjonen er i forbindelse med finansiering av fagskoleutdanning i helse- og sosialfag fra høsten 2009.

Det bør også anbefales å innføre en stipendandel på lån til skolepenger i Lånekassen for utdanninger som ikke er fullfinansierte.

Yrkesopplæringsnemnda mener for øvrig at fagskoler som i dag er fullfinansierte – som de tekniske fagskolene – fortsatt bør være det. Fagskoleutdanningen bør finansieres over statsbudsjettet ved Kunnskapsdepartementet for å sikre stabile rammevilkår for utdanninger av regional og nasjonal betydning. I denne forbindelse bør man overveie om stykkprisprinsippet vil være mer passende å bruke. Tilbud om inntak til annen høyere utdanning basert på Y- veien må ikke etableres ukritisk. Tilbudene skal ha en regional tilnærming og det skal stilles krav om at behovet for utdanningen skal dokumenteres. I dette ligger det kompetansekrav til undervisningspersonalet, at det kan skapes studentmiljøer som er inspirerende, samtidig som dokumentert samarbeid med aktuelle fagmiljøer skal kunne fremlegges. Ved oppstart av egen virksomhet bør kravet til formell kompetanse legges høyere enn til videregående opplæring. Fagskolen er det naturlige utdanningsnivået for faglig og merkantil bedriftslederutdanning. Yrkesopplæringsnemnda mener det vil være interessant å utvikle tilbud i entreprenørskap innefor fagskolens rammer.

Internasjonalisering av fag- og yrkesopplæringen

Tiltakene som foreslås peker i alt for stor grad på norsk deltakelse i utlandet og i alt for liten grad på Norges ansvar for å ta i mot ungdom under utdanning fra andre land. Yrkesopplæringsnemnda er av den mening at de som inviteres til å lære og å bli inspirert blir de beste til å formidle sine inntrykk når de returnerer til eget land.

Yrkesopplæringsnemnda registrerer at utvalget også under dette kapittel foreslår at det etableres tilskuddordninger. Vi er usikker på om tilskuddordninger alene gir insitament til å utvikle ordninger som hospiteringsordninger. Utdanning og kompetanse- utvikling er et spørsmål om å gjøre investeringer for et fremtidig velfungerende og likestilt samfunn. Derfor kan avgiftsfritak, systemer for kostnadsdeling, stipend eller andre ordninger være riktige å vurdere som tiltak i arbeidet som skal utføres når det gjelder internasjonalt engasjement.

En kunnskaps- og erfaringsbasert politikk

Yrkesopplæringsnemnda er svært tilfreds med at utvalget har lagt så stor vekt på å styrke kunnskapsgrunnlaget for politikktutforming på dette området. Fag- og yrkesopplæringen lider under mangel på robuste og langsiktige forskningsmiljøer, og det er betydelig mangel i data/statistikkgrunnlaget. At vi mangler innsikt om denne delen av utdanningssystemet, svekker mulighetene for å drive målrettet og langsiktig forbedringsarbeid.

Guro Fosse Haraldsen (AP) og Roald Steinseide (FRP) sette fram slikt forslag

Y-nemnda støtter fylkesrådmannens innstilling, minus pkt. 1 angående justering av lærlingetilskuddet, hvor LO og NHO's forslag støttes. For øvrig taks LO/NHO's forslag til forløpig orientering.

Røysting

Hatlem og Ravnøy sitt forslag vart vedteke med 5 røyster (2 NHO, 2 LO, 1 lærlingrepr.) mot 2 røyster for Haraldsen (AP) og Steinseide (FRP) sitt forslag.

TILRÅDING FRÅ YRKESOPPLÆRINGSNEMNDA:

Yrkesopplæringsnemnda har drøftet fylkesrådmannens innstilling til vedtak til høringsuttalelse – NOU 2008:18 Fagopplæring for framtida.

Når Yrkesopplæringsnemnda legger fram sitt eget forslag er det fordi nemnda er uenig med innstillingen på noen av punktene som nemnda ser på som vesentlige for fagopplæringen.

Yrkesopplæringsnemnda har merket seg at Hordaland ikke følger fellesinnstillingen på alle punkter og nemnda støtter fylkesrådmannen i at kryssløp skal ha nasjonale føringer og at lærlingeinntaket også må foregå utenom sommertiden.

Yrkesopplæringsnemnda tilrår at nemndas uttalelse til NOU 2008:18 Fagopplæring for framtida vedtas.

Yrkesopplæringsnemnda tilrår vidare at på de områdene fylkeskommunen identifiserer tiltak som kan gjennomføres i Hordaland innanfor gjeldende budsjettammer, bør igangsettes.

Opplærings- og helseutvalet 27.01.09

Aud Karin Oen sette fram følgjande forslag:

”Tydelegare ansvar for fylkeskommunen for å tilby etterutdanning og lærarane si plikt til å delta”

Christopher Beckham og **Aud Karin Oen** sette fram følgjande forslag:

”Justering av lærlingetilskuddet: Hordaland Fylkeskommune støtter at lærlingetilskuddet skal økes. Vi mener at det vil være stimulerende for arbeidslivet å få et større tilskudd, spesielt i nedgangstider, jfr. krisepakken som regjeringen fremla 26109der lærlingetilskuddet ble midlertidig økt”.

Guro Fosse Haraldsen sette fram følgjande forslag:

”OPHE støtter vedlagte kommentarer til Karlsen-utvalget med følgjande merknader:

1. Forslaget om å tilby plasser til alle søkere til helse- og sosialfag støttes.
2. Forslaget om ekstra tilskudd til lærebedrifter som tegner lærekontrakt med elever med spesielle oppfølgingsbehov støttes.

3. Forslaget om at alle elever som ikke får læreplass får rett til to års yrkesfaglig opplæring støttes.”

Aslaug Hellesøy sette fram følgjande forslag på vegner av KRF/H/FRP:

”Alternativ til teksten s. 54, midt på sida, ”Justering av lærlingtilskuddet”: Finanskrisa kan få stor verknad på talet av læreplassar. Justering av tilskot kan vere eit tiltak for å motverke ei negativ utvikling.

1. Lærlingtilskotet til bedrifter må gjennomgåast og evt. justerast til faktiske driftsutgifter.
2. Fylkesutvalet går ikkje inn for differensiert tilskot.”

Røysting

Oen sitt forslag fekk 5 røyster (A, SV, R) og fall

Haraldsen sitt forslag til pkt. 1 fekk 5 røyster (A, SV, SP) og fall.

Haraldsen sitt forslag til pkt. 2 fekk 6 røyster (A, SV, SP, R) og fall.

Beckham sitt forslag fekk 6 røyster (A, SV, SP, R) og fall.

Hellesøy sitt forslag til pkt. 1 vart vedteke med 9 røyster (KRF, H, FRP, SP, R)

Hellesøy sitt forslag til pkt. 2 vart vedteke med 7 røyster (KRF, H, FRP)

INNSTILLING

Fylkesutvalet støttar vedlagde kommentarar til Karlsen-utvalet med følgjande endringar:

Alternativ til teksten s. 54, midt på sida, ”Justering av lærlingtilskuddet”: Finanskrisa kan få stor verknad på talet av læreplassar. Justering av tilskot kan vere eit tiltak for å motverke ei negativ utvikling.

1. Lærlingtilskotet til bedrifter må gjennomgåast og eventuet justerast til faktiske driftsutgifter.
2. Fylkesutvalet går ikkje inn for differensiert tilskot.

Fylkesutvalet **18.02.09**

Hans Otto Robberstad sette fram følgjande forslag:

”Fylkesutvalet støttar vedlagde kommentarar med følgjande merknader:

1. Framlegget om å tilby plasser til alle søkjarar til helse- og sosialfag vert støtta.
2. Framlegget om ekstra tilskot til lærebedrifter som teiknar lærekontrakt med særlege oppfylgingsbehov vert støtta.
3. Framlegget om at alle elevar som ikkje får læreplass får rett til to års yrkesfagleg opplæring vert støtta.
4. Lærlingtilskotet må justerast opp og koma meir i samsvar med nettokostnadane ved å ha lærlingar.”

Mette Holmefjord Olsen sette fram følgjande forslag:

”Tydelegare ansvar for fylkeskommunen for å tilby etterutdanning og lærarane si plikt til å delta.”

Røysting

Robberstad sitt forslag fekk 7 røyster (A, SV, SP, V) og fall.

Holmefjord Olsen sitt forslag fekk 1 røyst (SV) og fall.

Innstillinga vart vedteken mot 6 røyster (A, SV, SP).

VEDTAK

Fylkesutvalet stør vedlagde kommentarar til Karlsen-utvalet med følgjande endring:

Høyingsfråsegna punkt 1, ”Justering av lærlingtilskuddet” blir endra slik:

Finanskrisa kan få stor verknad på talet av læreplassar. Justering av tilskot kan vere eit tiltak for å motverke ei negativ utvikling.

1. Lærlingtilskotet til bedrifter må gjennomgåast og eventuelt justerast til faktiske driftsutgifter.
2. Fylkesutvalet går ikkje inn for differensiert tilskot.

RETT UTSKRIFT:

DATO: 26. februar 2009